

ROZSKOCZYĆ SIĘ (5) *vb pf*

rozkoczyć się (3), **rozkoczyć się** (2); rozskoczyć się *BudBib, Calep*; rozkoczyć się *BibRadz*;
rozkoczyć się : rozkoczyć się *OpecŻyw* (1:1).

się (3), się (2).

rozł- (2), rozs- (1).

Oba o jasne.

inf rozskoczyć się (1). ◇ *fut* 3 sg rozskoczy się (1). ◇ [3 pl rozskoczą się.] ◇ *praet* [3 sg n rozskoczyło się.] ◇ 3 pl m pers rozskoczyli się (2). ◇ *con* 3 sg n by się rozskoczyło (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

1. *O wielu: gwałtownie opuścić dane miejsce, biegnąc w różne strony; retrocedere PolAnt; dissultare Calep* (3) : [Razis] meźnie [!] z gory łkoczył między onę wielkość [atakujących go]. Kthorzy się mu prędko rozkoczyli dawszy płac *BibRadz 2.Mach* 14/44; *BudBib 2.Mach* 14/44; *Calep* 333a; [ále gdy Hetman ze dwunaści działek kazał do nich vderzyć [...]/ rozkoczyli się y zá gore skryli. *BielKron* 1597 647].

[*Zwroty*: »na różne miejsca się rozkoczyć«: Chorążego zábito/ chorągiew ftráчили/ POLacy się ná różne mieycá rozkoczyli. *PaprGniazdo* 405.

»na stronę się rozskoczyć«: oni się porwawszy vderzą w Turki z rufznic/ ták iż ich trzy fta koni zaráz spádło/ á ostatek się ná ftronę rozłkoczyło. *BielKron* 1597 754.]

2. *Rozerwać się, rozpaść się, pęknąć* (2) :

Fraza: »serce się rozskoczy(ło)« [w tym: w kim (1)] (2): wiem milá panno iżby twé serce rozłkoczyło się dla wielkie boleści *OpecŻyw* 92v, 81.

3. [*Zwichnąć się*: W mázaniu gdzie się z merkuruszem [tj. rtęcią] wszytki, stawy rozskoczą, co rozumiesz aby w się fluxow wpuścić niemiály? *OczkoPrzymiot* 115.]

Synonimy: 1. *rozbieżec się*; 2. *rozpuknąć się, rozstępic się*.

Formacje współrdzenne cf SKOCZYĆ.

Cf [ROZSKOCZENIE], [ROZSKOCZONY]